

HIỀN PHỤ KHÔNG TÊN

01

Hiền Tâm

1. Con đã gặp Ngài một chiều vàng úa tàn phai. Con đã gặp Ngài từ trong sâu
2. Con đã gặp Ngài một chiều lạc bước lặng im. Con đã gặp Ngài từ nơi sự
3. Con đã gặp Ngài, một chiều tạnh vắng, mù khơi. Con đã gặp Ngài từ trong đau

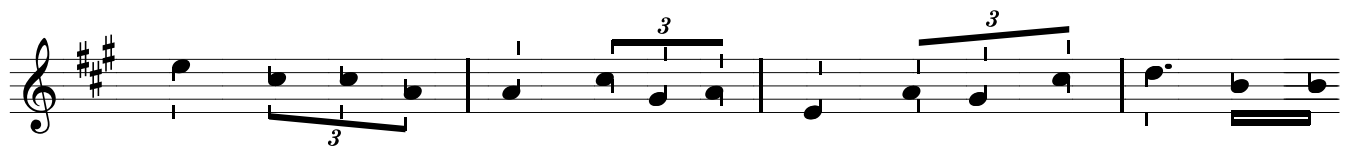
lặng lặng yên, từ trong hoang vu cuộc đời nào ai có biết? Chính
sống trở sinh, từ cây hoa thơm cỏ dại, từ trong vàng úa. Chính
buốt tả tơi, từ trong cô liêu, tiêu điều nào ai có biết? Sớm

Ngài là Chúa vô biên, chính Ngài là hiền phụ không tên, chính Ngài là người bạn thân
Ngài là tạo tác sinh, chính Ngài là ngọn nguồn sinh linh, chính Ngài là cội nguồn sâu
chiều lòng đã hanh hao, thế trần ngày lại ngày lao đao, hướng lòng về thực tại trên

quen, là Tương Lai, là Quá Khứ là Hiện Tại, là Tình Yêu.
xa, là hương thơm, là hoa trái, là nắng hạ, là Mùa Xuân.
cao, là Xuân Xanh, là Mãi Mãi, là Địa Đàng, là Trường Sinh.

ĐK. Vâng con đã gặp Ngài, con đã gặp Ngài, một chiều phôi phai, khi không

gian nhạt nhòa vương vãi, Ngài đã bước đi bên đời, Ngài đã ru từng nụ

cười, nâng niu phận người đau nhói, và đã hát, bản tình ca yêu thương.